

[C. C. Heilesen.]

tingelser og en saa forholdsvis streng Straf som den, der er foreslaaet i § 3, forekommer mig i høj Grad betænkelig.

I øvrigt troede jeg, at den højtærede Justitsminister og jeg var enige om, at vi ikke skal have flere Love her i Landet end højest nødvendigt. Det er dog en ejendommelig Motivering for et Lovforslag, at det i hvert Fald ikke forandrer noget i den gældende Tilstand; den Motivering er navnlig uheldig derved, at man, efter min Mening, svigter den Opgave, Lovgivningsmagten har paa dette Omraade, nemlig at udbygge og sikre den Beskyttelse mod Organisationsmagtens Overgreb, som hidtil er skabt gennem Domstolene. Jeg synes, man kan brejde Lovgivningsmagten, naar den gennemfører dette Lovforslag, at den ved Siden af at gennemføre en betænkelig Straffebestemmelse skyder en betydningsfuld Opgaves Løsning fra sig.

Hans Nielsen: Naar jeg udtalte, at den højtærede Ministers Udtalelse var illoyal, var det, fordi dette Spørgsmaal var bragt ind i en Diskussion mellem den højtærede Minister og den daværende Minister Steincke, hvor denne Strid opstod. Og det var den højtærede nuværende Minister, der rejste den Indvending, at disse Straffebestemmelser, som der er Tale om, vistnok i § 3 og i § 258, kom ind paa Arbejdskampens Omraade, og dertil svarede den daværende Justitsminister Steincke — det findes i Rigsdagstidende Sp. 4060 —, at hvis der kunde være Tvivl om, at §§ 258 eller 311 greb ind i denne Særlovgivning, maatte denne Tvivl ud af Verden; thi det var slet ikke Meningen at blande Straffeloven ind i Organisationernes økonomiske Kampe med hinanden. Dertil svarede den højtærede nuværende Minister ingenting, hvorefter det maa staa fast, at det ærede Medlem den Gang erkendte, at der forelaa en Fejltagelse simpelt hen og ikke noget andet.

Holstein: Jeg vil blot sige til den højtærede Justitsminister, at jeg finder hans Udtalelse med Hensyn til Forstaaelsen af Begrebet „uberettiget“ i Lovforslagets § 1 for saa vidt tilfredsstillende, som han erklærer, at det ikke gaar ud over den gældende Lovs- og Domspraksis' Restsstridighedsbegreb. Men saa er Bestemmelsen jo overflødig, medmindre den skulde tilsigte at kodificere eller præcisere, hvad der er gældende Retspraksis. Men det gør § 1 ikke i mindste Maade. Er det, man vil opnaa, kun at kodificere eller præcisere, hvad

der er gældende Retspraksis, lad os saa gaa den Vej, som de ærede Medlemmer Hr. C. C. Heilesen og Hr. P. Munch har foreslaaet, og som Socialdemokraterne er villige til at gaa. Vilde de Konservative gøre det klogeste, de kan gøre — men det plejer dansk Konservatisme jo ikke at gøre; det har den ikke gjort i halvtredsindstyve Aar, den har ikke forsømt nogen Lejlighed til at undlade at gøre det klogeste, den kunde gøre — men gjorde den det klogeste, den kunde gøre, stemte den for det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ændringsforslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 11. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fremsettelse af Lovforslag.*

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til Foretagelse af visse Ekspropriationer.

3) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Mødet hævet Kl. 4²⁵.

56de Møde.

Fredag den 11. Januar Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmændene Jørgensen, J. C. A. Larsen, J. P. Larsen, Parkov og Niels Petersen er fra Frederiksborg Amts Landboforening modtaget en Henvendelse til Regering og Rigsdag om at fremskynde Fuldførelsen af den midtsjællandske Jernbane ved Færdiggørelsen af det paabegyndte Anlæg fra Frederikssund til Hillerød.

Henvendelsen vil blive tilstillet Finansudvalget.